

การจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเขตพื้นที่อำเภอกุยบุรี
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Management of Drug abuse wide spread in Kuiburi District

Prachuabkirikhan Province

ชนัญนันท์ วิไลรัตน์

Chanatnan wilairat

นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ สำนักงานเทศบาลตำบลกุยบุรี

General Operations Manager, Kuiburi Subdistrict Municipality Office

E-mail: nui1719493@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อสำรวจระดับการจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเขตพื้นที่ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) เพื่อเปรียบเทียบ การจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกด้วยลักษณะประชากร (3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ ระหว่าง การแพร่ระบาดของยาเสพติดในเขตพื้นที่ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับ ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือประชาชนในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวและสหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิเคราะห์พบว่า (1) ด้านการจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าอยู่ในระดับมาก (2) ด้านการเปรียบเทียบ การจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกด้วย ลักษณะประชากรพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน (3) ด้านความสัมพันธ์ ระหว่างการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเขตพื้นที่ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับ ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด พบว่าเป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

คำสำคัญ: ยาเสพติด, การแพร่ระบาดของยาเสพติด; การป้องกันยาเสพติด

Abstract

This research aimed to (1) verified managerial problem of Drug abuse wide spread in Kuiburi District Prachuabkirikhan Province. (2) compare attitude of respondents toward verified managerial problem of Drug abuse wide spread via residents 'demographic factors. (3) explain correlation between managerial problem of Drug abuse wide spread with managerial problem of Drug abuse wide spread affecting factors.

This was quantitative approach, 400 residents attached to Kuiburi District Prachuabkirikhan Province were sample. Questionnaires was data collection means. Analytical statistics were percentages mean standard deviation T test ANOVA F and Pearson coefficient.

Findings were as follows; 1) managerial problem of Drug abuse wide spread in Kuiburi District Prachuabkirikhan Province was high level. 2) There were not any difference among respondents' attitude toward managerial problem of Drug abuse wide spread. 3) correlation between managerial problem of Drug abuse wide spread with managerial problem of Drug abuse wide spread affecting factors was positive significant at .01 level.

Keywords: Drugs, Drug Epidemic, Drug Prevention

บทนำ

ปัญหายาเสพติด นับว่าเป็นหนึ่งในปัญหาสังคมที่รุนแรงที่สุดในแต่ละประเทศทั่วโลก ถึงแม้ว่าจะมีมาตรการ รวมถึงนโยบายต่าง ๆ เพื่อป้องกันและแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ในปี 2563 มีจำนวนประชากรกว่า 284 ล้านคนจากทั่วโลก ในช่วงอายุ 15-64 ปี ที่ติดยาเสพติด ซึ่งคิดเป็น 26% เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับสิบปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ติดยาเสพติดมีแนวโน้มที่จะมีอายุน้อยลงเรื่อย ๆ เด็กและเยาวชนมีการใช้ยาเสพติดมากกว่าผู้ใหญ่รวมถึงใช้ในปริมาณที่มากกว่าเช่นเดียวกัน (World Drug Report 2022 ,สำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ, retrieved April 8th 2023, <https://www.phufaresthome.com/blog/drugs-problem-in-thailand-2566/>)

สถานการณ์ปัญหายาเสพติดในประเทศไทย สถานการณ์ปัญหายาเสพติดของประเทศไทยในปัจจุบัน จัดได้ว่าอยู่ในขั้นวิกฤตโดยสถานการณ์การแพร่ระบาด ของ ยาเสพติดได้ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะมี การผลิตยาเสพติดทั้งภายในประเทศและมีการลักลอบ นำเข้ามาจากต่างประเทศมากมายหลายชนิด เช่น เฮโรอีน ยาบ้า ยาไอ เป็นต้น ถึงแม้เจ้าหน้าที่จะได้ปราบปรามจับกุม การค้ายาเสพติดอย่างเข้มงวดและจริงจัง แต่ก็ไม่ทำให้การ แพร่ระบาดของยาเสพติดลดลงเลย แต่กลับทำให้ผู้ผลิต ได้พัฒนายาเสพติดให้ออกฤทธิ์ได้แรงขึ้น และการตรวจพบ สารเสพติดในตัวผู้เสพได้ยากขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่จับกุม ได้ยากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ในการดำเนินการปราบปราม ยาเสพติดยังมีเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่น้อยเข้าไปมีผล ประโยชน์ และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดเสียเอง ทำให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไม่ สัมฤทธิ์ผล สถานการณ์ด้านการผลิต ปัจจุบันพบว่าการผลิต ยาเสพติดมีมาจาก 2 แหล่งสำคัญ คือแหล่งผลิต นอกประเทศ และแหล่งผลิตที่อยู่ในประเทศ โดยที่แหล่งผลิต นอกประเทศที่สำคัญได้แก่ ประเทศพม่า ลาวและ กัมพูชาในขณะที่แหล่งผลิตในประเทศก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยมี การลักลอบผลิต ในลักษณะการผลิตในครัวเรือน (Kitchen Lab) ในส่วนนี้ถือว่าเป็นจุดที่ต้องเฝ้าระวัง เนื่องจากเป็นจุด ที่อยู่ใกล้ตัวของผู้ใช้ยาเสพติด นอกจากนั้นจากสถิติยังพบว่า พื้นที่ปลูกฝิ่นในประเทศไทยปีพ.ศ. 2554-2555 พบการลักลอบปลูกฝิ่นในพื้นที่ภาคเหนือรวม 1,124 ไร่ ใน 9 จังหวัด เป็นพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 912.6 ไร่ ในพื้นที่ 17 อำเภอ 5 จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน น่าน เชียงราย และลำปาง ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับ ปีที่ผ่านมา ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เดิม แต่มีการเคลื่อนย้าย ไปปลูกในพื้นที่ทุรกันดารยากแก่การเข้าถึงของเจ้าหน้าที่ มากขึ้น สถานการณ์การลักลอบนำ เข้ายาเสพติด พื้นที่ การลักลอบนำเข้ากลุ่มเครือข่ายนักค้าจะยังคงใช้พื้นที่ชายแดน ภาคเหนือเป็นหลักโดยเฉพาะพื้นที่ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ และแม่ฮ่องสอน แต่การลักลอบนำเข้าทาง ชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากกลุ่มนักค้าต้องการหลีกเลี่ยงการตรวจค้นจับกุม ในพื้นที่ภาคเหนือซึ่งมีความเข้มงวดมากขึ้น ในการลำเลียงยาเสพติดจากพื้นที่ชายแดนเข้ามายังพื้นที่ตอนในกลุ่มการค้ามักจะอาศัยบุคคลในพื้นที่ทั้งกลุ่มคน 3 สัญชาติ จากประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งชน

กลุ่มน้อยต่างๆ เนื่องจาก กลุ่มคนเหล่านี้คุ้นเคยกับสภาพในพื้นที่ที่สามารถหาเส้นทาง ที่หลีกเลี่ยงการตรวจค้น จับกุมของเจ้าหน้าที่ จึงทำให้ได้รับ ความไว้วางใจจากกลุ่มนักค้า (ประจวบ แหลมหลัก, 2558)

การค้ายาเสพติดในประเทศไทยในช่วงปีพ.ศ. 2560-2564 ปรับเปลี่ยนรูปแบบการค้ายาเสพติดแบบ ตลาดดั้งเดิมสู่ ตลาดออนไลน์ของประเทศไทย แนวโน้มตลาดยาเสพติดในประเทศไทยพบว่า ยาไอซ์ ยาอี คีตา มิน เฮโรอีน ยาบ้า และกัญชามี แนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่ฝิ่นและโคเคนมีแนวโน้มลดลง นอกจากนี้มียาเสพติดที่ได้รับความนิยมในช่วงปีพ.ศ. 2563-2564 คือ แอลเอสดี เห็ดเมา ยาเสพติดสูตรค็อกเทล และการจัดชุด รวมยาเสพติดพร้อม อุปกรณ์ เป็นต้น ผู้ขาย นิยมตั้งราคาแบบยืดหยุ่นได้ตามความต้องการ รูปแบบการค้ายาเสพติดมีการเชื่อมโยงเครือข่ายจากตลาดออฟไลน์ หรือตลาดดั้งเดิมและตลาดออนไลน์เข้าด้วยกันโดยการใช้ เทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่ขยายโอกาสทางการค้า ที่ทำให้เข้าถึงยาเสพติดได้ง่ายซื้อได้ตลอด 24 ชั่วโมง และกระจายยาเสพติดไปสู่ผู้เสพให้กว้างขวาง มากขึ้นด้วยการจัดส่งส่งตรงถึงมือผู้ซื้อ ทำให้ลดความเสี่ยงจากการถูกการจับกุม การมอบประสบการณ์ที่ดีที่สุดแก่ผู้เสพด้วยการจัดตั้งชุมชนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ชนิดยาเสพติด วิธีการจัดหา การจัดเตรียม การปลูกหรือผลิตอุปกรณ์และวิธีการเสพ รวมถึงผลที่ได้รับจากการเสพติด ตลาดการค้ายาเสพติดในประเทศไทยขยายตัวอย่างต่อเนื่อง มีการเชื่อมโยงโลกออนไลน์และออฟไลน์เข้าด้วยกันนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสื่อสาร เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดและกลุ่มเป้าหมาย (กนิษฐา ไทยกล้า, 2565)

ปัญหาด้านการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สรุปลสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดใน 8 จังหวัดของพื้นที่ภาค 7 พบว่าปัจจุบันยังคงมีการลักลอบลำเลียงยาเสพติดจากประเทศเพื่อนบ้านผ่านเข้ามาทางชายแดน จ.กาญจนบุรี ก่อนลำเลียงลงสู่ภาคใต้ โดย จ.ประจวบฯ เป็นพื้นที่พักและลำเลียงของขบวนการค้ายาเสพติด ต้องเฝ้าระวังการลักลอบลำเลียงโดยใช้รถยนต์และรถบรรทุกทั้งเส้นทางหลักและเส้นทางรองรวมทั้งทางรถไฟ ชนิดของยาเสพติดที่ตรวจจับกุมได้ส่วนใหญ่เป็นยาบ้า ยาไอซ์ นอกจากนี้ในพื้นที่ภาค 7 ต้องเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของเฮโรอีนในทุกพื้นที่ โดยเฉพาะ จ.กาญจนบุรี ประจวบฯ และราชบุรี รวมทั้งต้องเฝ้าระวังแรงงานต่างด้าวกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปัญหายาเสพติดได้ทวีความรุนแรงขึ้นส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม หลังรัฐบาลประกาศสงครามกวาดล้างยาเสพติด เมื่อปีพ.ศ. 2546 เป็นต้นมา ทำให้สถานการณ์การแพร่ระบาดของสารเสพติดเบาบางลง พบว่ากลุ่มผู้ที่เคยเสพยาเสพติดประเภท กัญชา ยาบ้า สารระเหย และเหล้า มีอาการผิดปกติทางจิตผู้ป่วยเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลปรานบุรี อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบผู้ป่วยจำนวน 24 คนป่วยเป็นโรคจิตจากการเสพยาเสพติด คิดเป็นอัตราชุก ร้อยละ 34.28 ของผู้ป่วยโรคจิตทั้งหมดที่พบ ร้อยละ 95.85 เป็นเพศชาย เป็นเพศหญิงเพียงคนเดียวซึ่งป่วยเป็นโรคจิตจากการดื่มเหล้า พบผู้ป่วยจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.28 เริ่มทดลองเสพยาตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สารเสพติดที่ผู้ป่วยใช้แล้วพบว่าทำให้ป่วยเป็นโรคจิตได้แก่ ยาบ้า กัญชา สารระเหย กระเทียม และเหล้า นำไปสู่การทราบถึงสถานการณ์ของปัญหาความรุนแรงในพื้นที่ สามารถนำผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดและจากสาเหตุอื่น จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 เข้าสู่ระบบการบำบัดรักษาและสามารถฟื้นฟูสภาพให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นโดยอาศัยทุนทางสังคมที่มีอยู่เดิมในชุมชน ข้อเสนอแนะ ควรศึกษาเปรียบเทียบกับผู้ป่วยโรคจิต จากกลุ่มติดสารเสพติดแต่ละชนิด เพื่อเป็นแนวทางการช่วยเหลือกลุ่มเสี่ยง และผู้ป่วยโรคจิตจากสารเสพติดแต่ละชนิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจระดับการจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบ การจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกด้วย ลักษณะประชากร
3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ ระหว่าง การแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับ ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด

สมมุติฐานการวิจัย

1. การจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง
2. การจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่ อำเภอกุยบุรี จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกด้วย ลักษณะประชากร ไม่มีความแตกต่าง
3. ความสัมพันธ์ ระหว่าง ปัจจัยที่มีผลต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด กับการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ

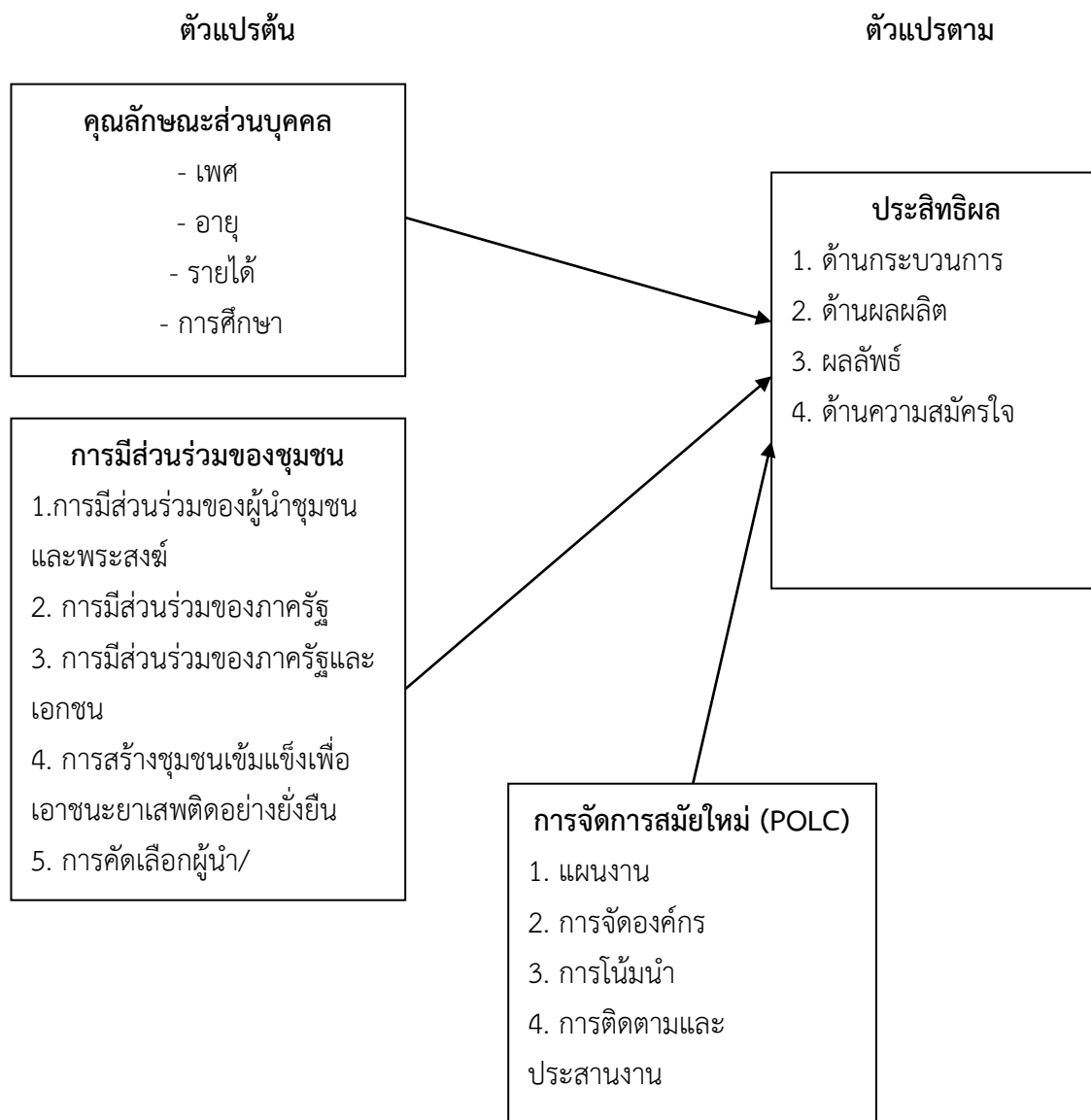
ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรต้น ได้แก่ การศึกษาคุณลักษณะส่วนบุคคล การมีส่วนร่วมของชุมชน รวมถึงการจัดการสมัยใหม่ (POLC) ส่วนตัวแปรตามเป็นการศึกษาประสิทธิภาพการจัดการ
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ ได้แก่ อำเภอกุยบุรี จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยประชากรคือ ประชาชนในพื้นที่อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 45,024 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรม การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีการจัดการของ Allen, L. A. (1958) หรือ POLC เป็นทฤษฎีการจัดการสมัยใหม่ยุคเริ่มต้นที่ทำให้การทำงานมีระบบระเบียบ ตลอดจนมีประสิทธิภาพ และนิยมใช้มาถึงปัจจุบันประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การโน้มน้าวและภาวะผู้นำ และการควบคุมและการติดตามงาน นอกจากนี้ ได้ศึกษาทฤษฎีการมีส่วนร่วมของชุมชนของ Cohen, J.M., & Uphoff, N.T. (1981) ที่สมาชิกของชุมชนต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องใน 4 มิติ ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมการตัดสินใจว่าควรทำอะไรและทำอย่างไร 2) การมีส่วนร่วมเสียสละในการพัฒนา รวมทั้งลงมือปฏิบัติตามที่ได้ตัดสินใจ 3) การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพ (Thendore, C., 1964) โดยผ่านกระบวนการที่มีความเชื่อมโยงกัน ซึ่งการบริหารจัดการที่ตีรวมกับการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของชุมชนจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายในด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ผลลัพธ์ และความพึงพอใจในระดับสูง ตามกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยประชากรคือ ประชากรผู้อาศัยในพื้นที่อำเภอกุยบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนในพื้นที่อำเภอกุยบุรี คำนวณขนาด ด้วยสูตรของ Yamane, T. (1973) มีจำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ทำการสุ่มแบบการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stratified Sampling) จากพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เริ่มต้นจาก ทำการแจกแบบสอบถาม และแจกแบบสอบถามแบบบังเอิญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุด แล้วส่งให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามด้วยตนเองและติดตาม ทวงถาม จนได้แบบสอบถามกลับมาครบทั้ง 400 ชุด พร้อมตรวจสอบความครบถ้วน ถูกต้องของแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนทั้ง 400 ชุด บันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน การวิเคราะห์ค่า ที่ การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวและสหสัมพันธ์ เพียร์สัน

ผลการวิจัย

การจัดการปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่ตำบลกุกยบุรี อำเภอกุกยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในระดับ มากค่าเฉลี่ย 4.18 ด้านที่มากที่สุดได้แก่ด้านกระบวนการอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.32 รองลงมาได้แก่ ด้านผลลัพธ์อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.17 ด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ ด้านความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.11

ผลการวิจัยด้านปัจจัยที่มีผล ต่อ การจัดการปัญหายาเสพติด

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและ ภาคประชาสังคม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.61
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ด้านการมีแผนงาน ในภาพรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.45
3. ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ด้านการจัดองค์การ (Organizing) อยู่ใน ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.62
4. ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ด้านการโน้มน้าชุมชน ภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.63
5. ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ด้านการควบคุม ด้านการควบคุมอยู่ใน ระดับมากที่สุด

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่ อำเภอกุกยบุรี จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการทดสอบ ภาพรวม การจัดการปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่ อำเภอกุกยบุรี จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.18 ด้านที่มากที่สุดได้แก่ด้านกระบวนการอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.32 รองลงมาได้แก่ด้านผลลัพธ์อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.17 ด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ ด้านความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.11 จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่า การจัดการปัญหา ยาเสพติดในเขตพื้นที่ อำเภอกุกยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2 การจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่ อำเภอกุกยบุรี จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกด้วย ลักษณะประชากร ไม่มีความแตกต่าง ไม่มีความแตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐาน 2 ผลการทดสอบความแตกต่างด้วยการวิเคราะห์ค่า ANOVA F พบว่า การ จัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่ อำเภอกุกยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากความ คิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกด้วย ลักษณะประชากร ทุกด้าน การจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่ อำเภอกุกยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกด้วย ลักษณะ ประชากร ระดับการศึกษาไม่มีความแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานศูนย์ ว่า การจัดการปัญหาการแพร่ ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่ อำเภอกุกยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ไม่ มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกตามลักษณะประชากร

สมมติฐานที่ 3 ความสัมพันธ์ ระหว่าง การจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่ อำเภอกุกยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับปัจจัยที่มีผลต่อ การจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ไม่

เป็นเชิงบวกผลการทดสอบ ความสัมพันธ์ ระหว่าง การจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับปัจจัยที่มีผลต่อ การจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดมีความสัมพันธ์ ในเชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐาน

องค์ความรู้ใหม่

การจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและมีหลายด้านที่ต้องพิจารณา เพื่อช่วยลดการแพร่ระบาดและป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้น นี่คือนโยบายบางประการที่สามารถใช้เพื่อจัดการกับปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด เช่น การจัดการกิจกรรมการศึกษาและการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างความตระหนักในเรื่องของผลกระทบทางสุขภาพและสังคมที่เกิดขึ้นจากการใช้ยาเสพติด นอกจากนี้ยังต้องมีการเน้นการป้องกันการใช้ยาเสพติดในกลุ่มเสี่ยง เช่น การให้ความรู้และการแนะนำให้เด็กและเยาวชนหลีกเลี่ยงการใช้ยาเสพติด การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการแก้ไขปัญหาการเสพยาเสพติดเข้าร่วมในการแก้ไขปัญหาจากทุกฝ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมที่เน้นไปที่การป้องกันและการรักษาผู้ที่ติดยาเสพติด การส่งเสริมนโยบายที่สนับสนุนการรักษาและการฟื้นฟูที่เหมาะสมสำหรับผู้ติดยาเสพติด เป็นต้น ดังนั้น การป้องกันการใช้ยาเสพติดเป็นกระบวนการที่ต้องมีการทำงานร่วมกันระหว่างหลายหน่วยงานและสังคมทั้งหมด เราทุกคนมีบทบาทเป็นสมาชิกของสังคม และเป็นพลเมืองของประเทศ ต้องช่วยกันทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม

อภิปรายผลการวิจัย

จาก การวิจัยพบว่าจัดการปัญหาเสพติดในเขตพื้นที่ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.18 สอดคล้องกับงานของพรชนัน ทูลขุนทด (2564) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดนครราชสีมาผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการนำนโยบายการป้องกันและ ปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจังหวัดนครราชสีมา ด้านกรอบมาตรการสำคัญ 4 มาตรการพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ปัจจัยที่มีผลต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคประชาสังคม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.61 สอดคล้องกับระพีพันธ์ โพนทอง พรนภา เตียสุธิกุล และกิตติ์ กัลยาณมิตร (2559) ผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ไปปฏิบัติในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี ใน ด้านความร่วมมือ ได้แก่ ความร่วมมือจากหน่วยงานราชการ ความร่วมมือจาก หน่วยงานเอกชน และความร่วมมือจากประชาชน และจาก 3 ด้านนี้ พบว่า ความร่วมมือจากประชาชน ความร่วมมือจากหน่วยงานเอกชน ภาวะผู้นำ และมีวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ชัดเจน มีผลต่อการนำ นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี

ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ด้านการมีแผนงานในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ด้านการจัดองค์การ (Organizing) อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.62 ปัจจัยที่มีผลต่อการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ด้านการโน้มน้าชุมชน ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.63

ปัจจัยที่มีผลต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด ด้านการควบคุม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.66 ทุกด้านสอดคล้องกับเช่น ชรัส บุญณสะ 2561 ปัญหาในการบูรณาการการแก้ไขปัญหาเสพติด ของผู้ว่าราชการจังหวัด ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า การบูรณาการการแก้ไขปัญหาเสพติดของผู้ว่าราชการ

จังหวัดยังมีปัญหาอุปสรรคอยู่หลายประการ ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการปราบปราม ด้านการป้องกัน และด้านการบำบัดรักษา สำหรับแนวทางแก้ไขมีข้อเสนอแนะแนวทางดำเนินการทั้งเชิงนโยบาย และเชิงปฏิบัติในแต่ละด้านประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. จาก การวิจัยพบว่าการจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของ ของยาเสพติดในเขตพื้นที่ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.18 ด้านที่มากที่สุดได้แก่ด้านกระบวนการอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.32 รองลงมาได้แก่ด้านผลลัพธ์อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.17 ด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ ด้านความสนใจ อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.11 จึงเสนอแนะให้อำเภอกุยบุรี เร่งรัดการจัดการพัฒนาแรงจูงใจให้กลุ่มเป้าหมายเช่นกลุ่มเยาวชนให้สมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคประชาพบว่าด้าน ที่น้อยที่สุดลงมาคือ การมีส่วนร่วมของภาครัฐ ด้วยแนวทางการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด ตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด และ แนวทางการกิจของจังหวัด เสนอแนะให้ กลุ่มข้าราชการทั้งส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นร่วมกันสร้างพลังในการจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในอำเภอกุยบุรี

3. ควรเน้นพฤติกรรมของข้าราชการให้อยู่ในระเบียบวินัย เพื่อเสริมสร้างบุคลิกลักษณะเป็นการพัฒนาสมรรถนะในแนวทางหนึ่งส่งผลต่อภาพพจน์ขององค์กรและไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการจัดการฝึกอบรมด้านการสื่อสารและผลิต ข้อมูลข่าวสาร อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

2. ควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อยกย่องเชิดชู หน่วยงานและบุคลากรที่ได้รับผลงานในการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด

3. การนํานโยบายการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ ลงไปสู่หน่วยงานชุมชน เช่น โรงเรียนและ วัด หรือแม้กระทั่ง ชุมชนในพื้นที่

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ทำการวิจัยแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนทุกระดับ เพื่อการพัฒนาสมรรถนะการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในภาพรวม

2. ทำการวิจัยรูปแบบการพัฒนาคุณภาพความรู้ทางด้านการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในภาพรวม

3. ทำการวิจัยรูปแบบการพัฒนา ศักยภาพ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในภาพรวม

เอกสารอ้างอิง

กนิษฐา ไทยกล้า. (2565). *ตลาดการค้ายาเสพติดในประเทศไทย*. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชรัส บุญณสะ. (2561). ปัญหาในการบูรณาการการแก้ไขปัญหายาเสพติดของผู้ว่าราชการจังหวัด. *วารสารดำรงราชานุภาพ*, 18(57), 14 - 25.

ประจวบ แผลมหลัก. (2558). ปัญหายาเสพติดในสังคมไทยมุมมองทางสังคมวิทยา. *วารสารการพยาบาล การสาธารณสุขและการศึกษา*, 15(3), 3-13.

- พรชนัน ทูลขุนทด. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน จังหวัดนครราชสีมา. *วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 5(1), 19-32.
- ระพีพันธ์ โพนทอง พรนภา เตียสุธิกุล และภัสกร กัลยาณมิตร. (2559). ผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 6(2), 41-53.
- Allen, L. A. (1958). *Management and Organization*. New York: McGraw-Hill.
- Cohen, J.M., & Uphoff, N.T. (1981). *Rural Development Participation: Concept and Measure for Project Design Implementation and Evaluation: Rural Development Committee Center for international Studies*. New York: Cornell University Press.
- Gibson, J.L., Ivancevich, J.M., & Donnelly, J.H. (1982). *Organization Behavior Structure Process*. (3rd ed.). Texas: Business Publication, Inc.
- Thendore, C. (1964). *Principles of Organizational*. New York: Harcourt., Brace and World.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. (3rd ed). New York: Harper and Row.